

Voorzitter: Marcel Fehling

Ik ben getrouwd en heb drie kinderen. In 2003 ben ik gevraagd om toe te treden in het bestuur. Na een tijdje commissaris te zijn geweest ben ik gevraagd voor de functie van secretaris en sinds 2015 als voorzitter.

Ik werk bij PostNL als manager van een voorbereidingslocatie. Op deze locatie wordt de post voorbereid om daarna te worden bezorgd door de postbezorger. Als manager sta je dagelijks voor groepen en moet je veel in gesprek. Zaken organiseren en verbeteren is mijn werk. Ik heb dan ook geen moeite om tijdens de vergaderingen het woord te voeren.

Ik heb sinds dat ik een jaar of 12 was duiven, inmiddels dus al 35 jaar. Het vreemde is dus dat niemand in mijn familie ook maar één duif had. Door vriendjes in de buurt tijdens het buitenspelen ben ik met duiven in aanraking gekomen. Ik ben begonnen met 'gewone' tilduiven en verslaafd geraakt aan de spanning om een duif te vangen. Wat was het vroeger een fantastische tijd. Niet op tijd eten omdat er een vreemde duif zat of de hele dag op het dak om te proberen om een vreemde te vangen en deze dan juist door je buurman gevangen zien worden.

Ook je beste duif vergokken en een hele goede uit de buurt vangen, of op de fiets of met de tram naar de Zwarte Vogel in de Schalk Burgerstraat, de Springer in de Heesterstraat en Thunto in de Fahrenheitstraat voor een nieuwe duif, praatje, bakje koffie of een biertje was heel erg gezellig.

De eerste Spaanse duif die ik te zien kreeg was een rode Laudino duivin bij een vriend op de til. Het was een korte duif, leek wel een elastiek zo snel. De bijzondere rode kleur en de uitstraling spraken mij direct aan. Bij navraag was deze duivin afkomstig van Jack van Duin.

Via hem kwam ik in 1998 in aanraking met de SIS en andere Spaanse rassen zoals de Gaditano en Granadino en de Jiennense. Wat een prachtige duiven! Deze wilde ik ook wel proberen op de til. Ik heb verschillende rassen op de til gehad met wisselend resultaat. Deze rassen zijn niet te vergelijken met de vangstcapaciteiten van de tilduiven. Uitzonderingen daar gelaten. Je houdt deze duiven voor jezelf en het is meegenomen dat je er af en toe eens wat mee vangt.

Van alle rassen is Laudino Sevillano gebleven. Waarom dan dit ras? Wat mij toen het meeste aansprak was de actie die er in zat en de duivinnen waren zeer snel op de til. Dit was toen door de 'tilduivenogen' waarmee ik duiven beoordeelde. Momenteel vind ik vooral de uitstraling en de wratontwikkeling het mooist. Na de verhuizing van het dak naar de tuin werd het vangen nog minder belangrijk. Het proberen mooie jongen te fokken werd een nieuw doel.

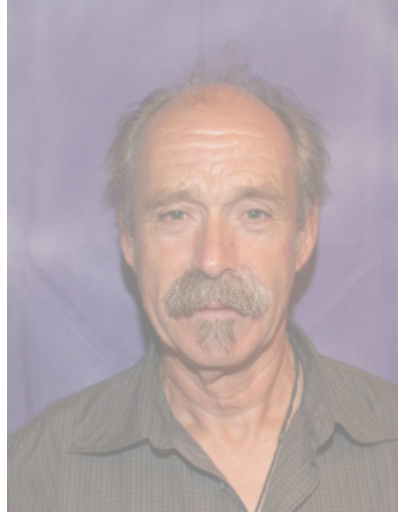
Ik kreeg dieren van Herman Warmenhoven en oud secretaris Charles van der Geest. In het begin wat laag gestelde dieren met dikke oogranden en wat kortere koppen, maar door te selecteren kwamen al snel de betere dieren. Echter was het vliegen nog niet helemaal wat ik wilde. Ik heb veel dieren weggedaan omdat ze

niet vlogen. 10 jaar geleden kwam een droom en doelstelling uit. Een vijfdaags bezoek aan een show in Spanje. Het verslag staat in het bulletin van september 2005. Twee koppels Laudino's van een fokker welke met de dieren vloog was het resultaat en de eerste kennismaking met Carlos Loza Fernandez.

In 2011 voor de tweede keer naar Spanje om op zoek te gaan naar goed ontwikkelde vliegende Laudino's. Door de hulp van Carlos hebben we deze gevonden bij fokkers in Sevilla en Malaga. We konden een aantal goede dieren aanschaffen. Mijn stam is momenteel goed vliegend maar nog niet af. Door verschillende lijnen nog onvoldoende uniformiteit. Dit is de uitdaging voor de komende jaren om te verbeteren.

Ik ben lid geworden van de SIS om aan Spaanse dieren te komen. In 1998 waren er nog zeer weinig Spaanse dieren in Nederland. Tegenwoordig kun je rechtstreeks in contact komen met Spaanse fokkers en hun dieren bekijken via internet. Ik heb toen ik lid werd er veel energie in gestoken om in contact te komen met leden om dieren te krijgen of te lenen om verder te komen. Dit is een proces geweest van jaren investeren, momenteel wordt er wel eens gedacht dat als je lid wordt van de SIS dat de duiven je tegemoet komen vliegen. Dit laatste is trouwens een zeer belangrijk aspect.

De Spaanse rassen moeten blijven vliegen! Er zijn al voldoende rassen die in een showvogel zijn veranderd. Na zoveel jaren lid voel ik me thuis bij de club. We hebben leuke en gezellige clubavonden met een goede

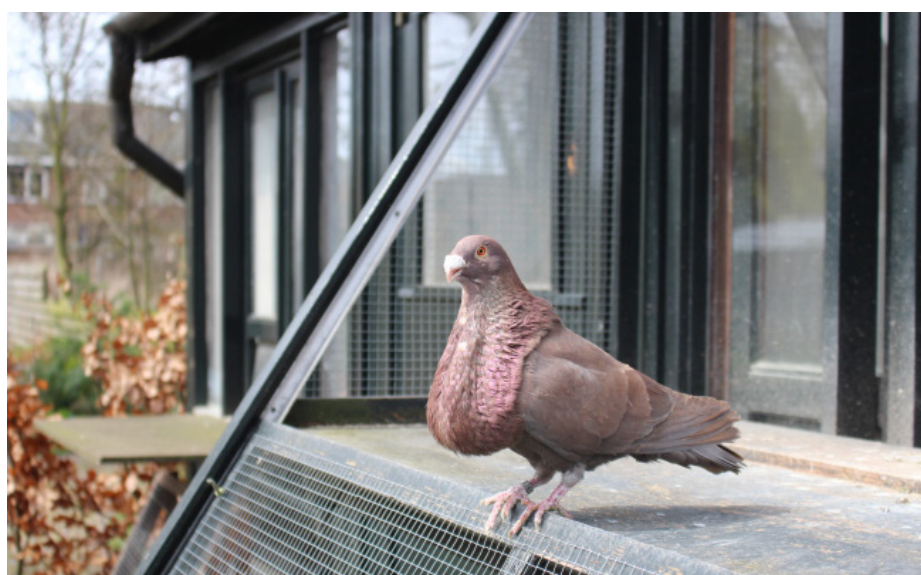
opkomst, een mooie clubdag met veel dieren van een prima niveau! Voor de toekomst denk ik dat we blij mogen zijn dat we al deze avonden kunnen blijven organiseren met voldoende afwisseling en dit mooie boekje kunnen blijven maken.

We hebben echter wel de leden hier voor nodig. Iedereen die ergens aan mee wil helpen kan zich bij het bestuur melden. Een rasbespreking of een artikel voor het blad helpt al enorm om de variatie er in te houden. Ik weet dat mensen dit lastig vinden maar wij als bestuur kunnen jullie hierbij helpen door informatie te verstrekken of presentaties te maken. Als we dit gezamenlijk kunnen oppakken houden we het voor iedereen behapbaar en blijft ook het bestuur gemotiveerd.

Ik denk dat wat we nu als vereniging bereikt hebben al zeer veel is en dit de komende jaren moeten continueren. De ideeën waar ik zelf nog mee loop zijn: het promoten bij de jeugd van de duivenhobby en meedoen aan een show in Spanje. Geen makkelijke dingen om te organiseren, dus ideeën zijn van harte welkom.

Wij zijn momenteel bezig om een aantal rassen te erkennen. De Balear, Murciano, Marteno en de Veleno. Een proces wat ook tijd vergt. Zo moet er een standaard komen die vertaald zal moeten worden vanuit het Spaans. In oktober ga ik naar Spanje om dit te proberen voor elkaar te krijgen. Daarna zullen er dieren op de shows ingezonden moeten worden om alles officieel te maken. We hebben hier wel de fokkers van deze rassen voor nodig.

De bereidheid is er zeker! Wat ik belangrijk vind binnen de club is dat we elkaar met respect behandelen en eerlijk zijn tegenover elkaar. Ook elkaar helpen om verder te komen door dieren uit te wisselen of advies te geven. Dit vond en vind ik nog steeds één van de leukste dingen om te doen, praten over duiven!

Secretaris/ledenadministratie: Patrick Janssen

Ik woon samen met mijn vriendin Kim en wij hebben 2 dochters. In het dagelijks leven werk ik bij Plaka Nederland als verkoopmedewerker binnendienst en wij verkopen producten aan de (nieuw)bouw.

Het duivenvirus heb ik opgelopen via mijn Opa. Sinds een jaar of 18 heb ik zelf duiven, daarvoor altijd wel bij familie leden op de til geweest maar nooit thuis bij mijn ouders gehad. Via een kameraard leerde ik Jack van Duin kennen en hij introduceerde me bij de SIS. In het begin had ik diverse rassen op mijn hok: een Laudino, Jiennense, Granadino, Morrillero, Gaditano. Maar al vrij snel was ik verkocht aan de Jiennense en de Morrillero. Op dit moment heb ik alleen nog de Jiennense maar ooit komen de Morrillero's daar weer bij. De Jiennense heb ik voornamelijk vanwege zijn karakter, het vliegen en de uitstraling. Ik heb ze voor op de show en voor het vliegen. Het zijn vooral de vliegeigenschappen die ik belangrijk vind.

Ik ben lid van de SIS geworden eigenlijk omdat me dat min of meer verplicht werd. Ik mocht van Jack van Duin een paar duiven van hebben maar dan moest ik wel lid worden van de SIS. Vrij snel werd ik al door Herman gevraagd om onderdeel uit te maken van het redactieteam en voor ik het wist was ik ook onderdeel van het bestuur. Ik denk dat mijn toegevoegde waarde vooral ligt in het regelen van dingen achter de schermen. Wat ik wil meegeven aan iedereen is dat je goed voor je duiven moet zijn, laat iedereen in zijn/haar waarde. De SIS is mooie club met een goed leden bestand.

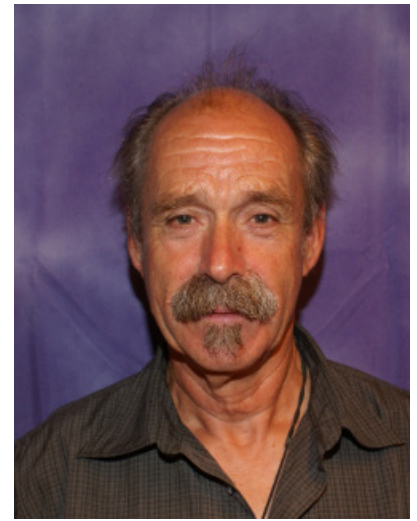

2e Secretaris: Herman Warmenhoven

Ik ben werkzaam in een drukkerij en heb de eindverantwoording van het drukwerk dat wij maken, zowel in Oud-Beijerland als in Landgraaf. Ik ben getrouwd, heb duiven, koi karpers, honden en sport graag. Een dag is te kort.

Duiven houden, mijn grootste hobby, gaat vaak over van vader op zoon en zo ook bij mij. Het vangen van duiven op jonge leeftijd was mijn passie. Als je wat ouder wordt leer je meer over de sport. Het werken in de lucht van een doffer of een duivin is prachtig om te zien! Weer veel later ben ik mij gaan verdiepen in kleurvererving. Mijn eerste spaanse duif was een gevangen nak (Granadino). Prachtig beest om te zien en daar wilde ik meer van weten. Ik kwam terecht bij de SIS, die toen 20 leden had. Vliegen en showen spreekt mij wel aan, ik werd lid en al snel gevraagd voor het bestuur.

Mijn oog viel op de Laudino die ik nu nog heb, maar de meeste rassen heb ik er wel bij gehad. Het "hoogtepunt" wat wij hebben bereikt met de SIS was meer dan 350 leden. Het mooie van het SIS bestuur is dat het binnen de paden zijn eigen weg bewandeld en iedereen in zijn waarde laat. De clubdagen vind ik geweldig, ondanks dat ik die dagen alleen maar bezig ben met opbouwen, keuren, etc. Vooral het 25 en 30 bestaan van de SIS waren super! Wat ik met de SIS wil bereiken in de toekomst is moeilijk te zeggen, ik denk dat het continueren van wat wij nu hebben al belangrijk genoeg is. Leden en bestuur moeten dicht bij elkaar staan en met genoeg vrijwilligers kan je genoeg bereiken.

Commissaris: Bas Mullekes

Ik ben al 5 jaar pensionada maar in een vorig leven zat ik in de schoonmaakbranche en daar zat ik ook regelmatig te vergaderen net zoals tegenwoordig in het bestuur van de SIS.

Ik heb op een onderbreking van 15 jaar na, mijn hele leven al duiven, Ik sta als éénjarige met mijn vader op de foto voor onze volière in de Noorderbeekstraat. Via Arie de Jong ben ik aan de Jiennense gekomen. Ik vind dit ras mooi vanwege de uitstraling, de tilmanieren en het vliegen

Ik ben lid van de SIS omdat ik Spaanse duiven bijzonder vind en het een leuke vereniging is die veel Spaanse rassen onder haar hoede heeft. Ook kent de SIS allerlei soorten van leden en dat spreekt mij aan. Verder vind ik het goed dat bij de SIS plaats is voor echte tentoonstellingsfokkers én voor de liefhebbers van het echte vliegen.

Ook erg belangrijk vind ik dat de SIS probeert de rassen in stand te houden door zich niet al te rigide aan de standaards te houden. Vitale, mooie vliegende duiven, daar gaat het om. Ik zie als mijn grootste bijdrage aan de SIS, het bevorderen van het Allround Kampioenschap en het uitdragen van onze visie onder een breder publiek en zo wellicht meer mensen voor de duivensport te interesseren. Aan de leden zou ik mee willen geven dat dierenwelzijn een hot item is en dat we daar over na moeten denken, voordat anderen dat voor ons doen. Als we dat goed doen zijn we over 25 jaar nog een bloeiende vereniging.

Hoofdredacteur: Michaël Rolff

Ik ben getrouwd met Rianne en heb drie dochters. In het dagelijks leven werk ik als re-integratiespecialist/consultant MKB op het gebied van verzuim en wetgeving. Daarnaast ben ik eigenaar van een bedrijf in de hengelsport.

Ik kwam op 8 jarige leeftijd in aanraking met duiven door de vader van een vriendje uit de buurt. Het duurde niet lang of ik was meer bij zijn duiven te vinden dan dat ik met mijn vriendje speelde. Toen ik 10 jaar was heb ik mijn eerste duiven gekregen. Eerst postduiven en vanaf mijn 13e ben ik mij op de tilduiven gaan richten. Na een korte tijd zonder duiven heeft mijn vrouw mij min of meer weer aan de duiven geholpen. Al snel had ik weer een vluchtje.

Het was dan ook mijn vrouw die het SIS-bulletin tegen was gekomen bij een vriend en mij als verjaardagskado lid wilde maken van het 'tijdschrift' en mij op die manier, zonder het te weten, lid maakte van de SIS. Al snel voelde ik mij thuis en begreep op de vergaderingen dat het 'tijdschrift' zou verdwijnen omdat er geen opvolging was voor de toenmalige redactie. Ik ben met hulp van Herman Warmenhoven in het diepe gesprongen en maak sindsdien tweemaal per jaar het boekje. Uiteraard kan ik dit niet zonder de input van onze leden en het bestuur. Dus lof voor allen die het voor mij mogelijk maken het bulletin altijd weer te vullen met leuke artikelen.

De SIS is een mooie club. Heb respect voor elkaar en de rassen. Gebruik je gezond verstand en we zullen nog jaren van deze mooie club kunnen genieten. Ik ben Kees Mens

Penningmeester: Kees Mens

Samen met Patrick Jansen heb ik de taken van Ruben Feurberg overgenomen. Het zal niet meevallen hem te evenaren, maar ik ga in ieder geval mijn uiterste best doen.

Ik ben ongeveer 10 jaar lid van de SIS en fok Canaria's en Balearen. Ik zag dat Huub Vermeulen, Ruben Feurberg en Ben Ockenburg hun functie gingen neerleggen waardoor er verschillende functies beschikbaar kwamen, maar er waren al een tijd geen direct belangstellenden. Ik ben toen gevraagd en heb daar vrijwel direct ja opgezegd.

Mijn motivatie is dat ik het een leuke club van duivenmelkers vind, geen competitie, maar wel zo mooi mogelijke duiven laten zien op de clubdag of tentoonstellingen en van gedachten wisselen met diverse fokkers. Ik doe ook mee aan het vlieggkampioenschap, dat is een leuke dag waar alleen maar over de duiven wordt gepraat, zo kom je altijd te weten hoe een ander zijn duiven houdt, daar leer je van.

Het is natuurlijk belangrijk dat de club financieel groeit, dit om verschillende activiteiten te organiseren, prijzen uitzetten voor tentoonstellingen en het clubblad te maken.

Op de jaarvergadering merkte Ruben al op dat de leden hun contributie op tijd moeten betalen, dat scheelt veel werk. Ook belangrijk is dat er op vergaderingen en de clubdag zoveel mogelijk loten worden gekocht. Wat ook helpt is een advertentie van jou bedrijf in het clubblad of een fokkersadvertentie. Zeker qua kosten is dit een leuke optie.

Bestuurslid: Paul Gieskens

Ik ben al enige jaren lid bij de SIS waar ik mij binnen de club zeker op mijn plaats voel. Ik ben ik de trotse eigenaar van de Figurita valentina. Tegenwoordig een beetje een vreemde verschijning tussen de groep Spaanse kroppers maar voor mij toch heel gewoon in verband met zijn Spaanse temperament.

Wat ik het mooiste vind binnen de club is de nadruk op het showen én vliegen met de dieren.

Toen ik de vraag kreeg of ik in het bestuur wilde komen heb ik daar niet lang over hoeven nadenken. Een gezellige groep mensen waar ik het goed mee kan vinden en waarmee we veel plezier binnen de hobby beleven. Bijdragen aan het succes van de SIS is wat ik wil. De laatste jaren hebben we al meerdere activiteiten samen ondernomen, op verschillende beurzen gestaan om de hobby te promoten en natuurlijk de clubdagen waar ik de laatste jaren mocht keuren. Daar komen ook dingen aan bod die bij andere rassen niet behandeld worden maar die onze rassen zo mooi maken: actie, reactie naar de keurmeester, arrogantie enz. De kleur is bij ons minder belangrijk op de clubshow maar we proberen toch de dieren naar hun standaard op een rij te zetten.

Wat ik echt een heel bijzonder punt van de club vind is het: "vlieggkampioenschap". Wat een aanvulling is dat op het geheel!!! Niet alleen het uiterlijk van de duiven beoordelen maar ook hun prestaties en ras eigen vlucht beoordelen bij de fokker thuis!!!